

Πλαίσιο συγκρότησης «Πολιτικού και Κοινωνικού Μετώπου Ανατροπής, Αριστερών και Αντι-Μνημονιακών δυνάμεων»

ΕΙΣΗΓΗΣΗ γγ ΕΠΑΜ Δημήτρη Κυπριώτη

Εισαγωγή

Ο μαύρος κύκλος της δετίας πρέπει να κλείσει ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ!

Στη διάρκεια αυτής τη δετίας, η τρόικα και οι εγχώριοι κυβερνητικοί και μη εταίροι της , επεχείρησαν και κατόρθωσαν να μας επιβάλλουν το σπάσιμο ολοκληρωτικά του ηθικού μας. Αυτό το κατόρθωσαν με την πρόκληση μεγάλου φόβου και ανασφάλειας οικονομικής, σε συνδυασμό με την επισήμανση των κινδύνων τιμωρίας ή πολέμου από δανειστές-συμμάχους ή του κακού γείτονα.

Επίσης με κάθε τρόπο καλλιέργησαν την παραίτηση από τον αγώνα και τη διεκδίκηση, τη μοιρολατρία, το κόμπλεξ κατωτερότητας ως λαού και τη συμφιλίωση με τον ίδιο τον εξευτελισμό μας.

Στη διάρκεια αυτών των μαύρων χρόνων, μνημονιακές και υποδουλωμένες κυβερνήσεις, προερχόμενες από όλες τις πλευρές του ιδεολογικού τόξου(δεξιά, κέντρο, αριστερά) καλλιέργησαν και έσπειραν στο σώμα και στο μυαλό του λαού την απελπισία, την απουσία και του ελάχιστου ίχνους ελπίδας και θετικής προοπτικής, την απραξία, την απόγνωση , την απαξίωση στη συμμετοχή σε αγώνες και απεργίες, αλλά και γενικότερα κάθε πολιτικής δράσης. Κατόρθωσαν δε το αδιανόητο , να μετατρέψουν μια παλλαϊκή δημοψηφισματική άρνηση, σε αντίστοιχη ταπείνωση, καταρρακώνοντας το θεσμό της δημοκρατίας.

Αυτά όλα όμως είναι καιρός να σταματήσουν και το ερώτημα που γεννάται είναι αν αυτό είναι δυνατό να γίνει με το λαό που είναι τόσο βυθισμένος στα προβλήματα και στην απόγνωση.

Η θέση που εκφράζει το ΕΠΑΜ από την ημέρα της ίδρυσής του είναι η ίδια και δεν μεταλλάσσεται, αφού πιστεύει ότι το ηθικό του λαού όσο και αν έχει καταρρακωθεί μπορεί κάλλιστα να αναπτερωθεί κάτω από συνθήκες που μπορούν να εμπνεύσουν. Και τέτοιες δεν μπορεί να είναι άλλες από τη συγκρότηση μιας μεγάλης συμμαχίας, που θα συγκροτείται με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά minimum συμφωνίας, στη βάση ενός εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα , αφού αυτό που έχουν στερηθεί οι έλληνες πέραν των οικονομικών, είναι η ίδια η Πατρίδα τους, που ζει υπό καθεστώς κατοχής.

Οι πάντες συνωμότησαν ώστε να αποδεχθούν όλοι οι Έλληνες ότι δεν υπάρχει εναλλακτική λύση πέραν της υποταγής στην κυρίαρχη παγκόσμια ελίτ. Είναι έτσι τα πράγματα; Υπάρχει εναλλακτική πρότασης Που θα στηριχθεί; Ποιες δυνάμεις μπορούν να την εφαρμόσουν με πειστικότητα;

Στα ερωτήματα αυτά κατατίθενται οι παρακάτω απαντήσεις.

A) Ποια κατά τη γνώμη σας είναι τα κυριότερα σημεία «αιχμής» (προγραμματικής σύγκλισης) που τίθενται ως προϋπόθεση, για την αποδοχή κατ' αρχάς της ιδέας συγκρότησης «Μετώπου»;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Πρωτίστως η αποδοχή ότι στη χώρα μας έχει επιβληθεί καθεστώς κατοχής από ξένους δανειστές με την σύμπραξη πολιτικών δυνάμεων που άσκησαν κυβερνητική εξουσία και πολιτικών δυνάμεων του κοινοβουλίου που με τη στάση τους ή ακόμη και τη θετική τους ψήφο στήριξαν αυτό το καθεστώς.

Απόρροια της παραπάνω αποδοχής, δημιουργεί την αντικειμενική ανάγκη στήριξης εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, με τη συγκρότηση ενός ευρύτατου λαϊκού-πολιτικού-κοινωνικού Μετώπου, που ξεπερνάει τα όρια πολιτικών ιδεολογιών που καθορίζουν τη λειτουργία πολιτικών φορέων, κινημάτων και συλλογικοτήτων. Το Μέτωπο αυτό πρέπει να έχει ως κοινή στόχευση την εθνική ανεξαρτησία και τη λαϊκή κυριαρχία, κατά το πρότυπο του ΕΑΜ.

B) Ποιες κατά τη γνώμη σας είναι οι κυριότερες δυσκολίες, αντικειμενικές και υποκειμενικές, στην προώθησης του;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η κυριότερη δυσκολία της συγκρότησης του παραπάνω Μετώπου, είναι ο κατακερματισμός των δυνάμεων που αντιτίθενται στο καθεστώς κατοχής, αλλά και η υπάρχουσα δυσπιστία μεταξύ τους και η γενική αντίληψη που καλλιεργείται από τις ηγεσίες των αριστερών κυρίως δυνάμεων ότι τον εναλλακτικό δρόμο της ανατροπής μπορούν να τον επιβάλουν και να τον εφαρμόσουν μόνο δυνάμεις με τη σφραγίδα της Αριστεράς.

Γ) Πως θα μπορούσε να λειτουργήσει αποτελεσματικά ένα τέτοιο «Μέτωπο», σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το Μέτωπο μπορεί κάλλιστα να συγκροτηθεί και να λειτουργήσει αποτελεσματικά αν περιοριστούν ή ξεπεραστούν οι παραπάνω δυσκολίες και αγκυλώσεις, αν παραμεριστούν μίσση, αντιπάθειες, προσωπικές φιλοδοξίες που αντιπαλεύουν την ενότητα που απαιτείται για τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα και φανεί στον κόσμο, που είναι ο υπέρτατος κριτής, ότι πράγματι υπάρχει αυτή η αξιόπιστη πολιτική δύναμη που αναζητάει και η οποία μπορεί να δώσει τέλος στο δράμα του και στην καταστροφή της χώρας.

Η πολιτική δύναμη, ως συνισταμένη πολιτικών φορέων, κινημάτων, συλλογικοτήτων και ανεξάρτητων προσωπικοτήτων που θα αναλάβει να φέρει σε πέρας το συγκεκριμένο αυτό ρόλο, δεν αποκλείει την πολιτική διαφορετικότητα, δεν περιορίζεται σε μια παράταξη και οφείλει να είναι ανοιχτή σε πολιτικές δυνάμεις και προσωπικότητες, που επαγγέλλονται την εναλλακτική πρόταση στην προοπτική συγκρότησης μιας πατριωτικής, δημοκρατικής, ριζοσπαστικής κυβέρνησης με απελευθερωτική διάσταση και ορίζοντα.

Δ) Σε μεγάλο μέρος του κόσμου της Αριστεράς, είναι διάχυτη η πεποίθηση ότι οι διαφορές μεταξύ αριστερών, ριζοσπαστικών και αντιμνημονιακών κομμάτων, οργανώσεων, κλπ, είναι δευτερεύουσες και η άρνηση συνεργασίας αποτελεί πρόσχημα. Θεωρείται ότι έχει βάση μια τέτοια αντίληψη;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ναι, στη βάση όχι μόνο του κόσμου της Αριστεράς, αλλά και γενικότερα σε κάθε πατριώτη και δημοκράτη επικρατεί αυτή η αντίληψη, ότι οι διαφορές μεταξύ των δυνάμεων που αντιστρατεύονται το καθεστώς αν δεν είναι προσχηματικές, τουλάχιστον είναι ανιστόρητες και δίνουν μεγαλύτερο βάρος στη διατήρηση της κομματικής ορθότητας, παρά στη λύση του τεράστιου προβλήματος της απώλειας της εθνικής ανεξαρτησίας και της υποδούλωσης των Ελλήνων. Αν αυτή η κατάσταση συνεχιστεί και δεν καταστεί δυνατή η συνεννόηση και η συνεργασία για την ανατροπή από δυνάμεις και προσωπικότητες που ισχυρίζονται ότι είναι στρατευμένες στον σκοπό αυτό, τότε το βάρος του αναθέματος του λαού θα συμπεριλάβει και όλους αυτούς που υπονόμισαν ή ματαίωσαν την ενότητα του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα.

Ε) Θεωρείται δυνατή την εκλογική συνεργασία, ως πρώτο βήμα προώθησης του «Μετώπου» και ποια θα ήταν τα κοινά σημεία πάλης, στα πλαίσια ενός εκλογικού προγράμματος;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η εκλογική συνεργασία σαφώς και μπορεί να προωθηθεί αν ισχύσουν οι *minimum* παραδοχές όπως αναφέρθηκαν παραπάνω, ενώ μπορεί να υπάρξει η υποστήριξη μιας εναλλακτικής λύσης με τη υποστήριξη προγράμματος που θα προβλέπει βασικά την άμεση έξοδο από την κρίση και την ανασυγκρότηση της χώρας, στη βάση :

Της καταγγελίας του χρέους και της μονομερούς διαγραφής του,

της ακύρωσης όλου του μνημονιακού θεσμικού πλαισίου που επέβαλε την κατοχή,

της εξόδου της χώρας από την ΕΕ και την ευρωζώνη,

της καθιέρωσης εθνικού κρατικού νομίσματος,

της εθνικοποίησης της ΤτΕ ,

της επιβολής ελέγχων στην κίνηση κεφαλαίων,

της εκκαθάρισης των συστημικών τραπεζών ενώ βρίσκονται σε καθεστώς λειτουργίας,

της εξασφάλισης της ομαλότητας των συναλλαγών στη μεταβατική περίοδο,

της εξασφάλισης της επάρκειας των αγαθών,

της προστασίας και τον έλεγχο της αγοράς και των τιμών των προϊόντων

της λήψης μέτρων αποκατάστασης του λαϊκού εισοδήματος και των καταθέσεων των πολιτών,

της σεισάχθειας των εσωτερικών χρεών των νοικοκυριών, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των αγροτών,

της αποκατάστασης της Δικαιοσύνης

του ελέγχου των στρατηγικών τομέων της οικονομίας και των αντιστοίχων επιχειρήσεων,

της Συντακτικής Εθνοσυνέλευσης και του νέου Συντάγματος

Συναγωνίστριες και συναγωνιστές, φίλες και φίλοι,

Τώρα έφτασε η ώρα της μεγάλης συμμαχίας των Πατριωτικών Δημοκρατικών και Ριζοσπαστικών Πολιτικών Δυνάμεων, Κινημάτων και ανεξαρτήτων Προσωπικοτήτων! Δεν πρέπει να αφήσουμε να χαθεί και αυτή η ευκαιρία. Η Κοινωνία τη θέλει, το φωνάζει! Σε μας εναπόκειται να προχωρήσουμε με τόλμη, σοβαρότητα και αποφασιστικότητα.!

Όποιος δεν συστρατευθεί στο μεγάλο αυτό Ενωτικό Μέτωπο, θα είναι υπόλογος στην κοινωνία, άχρηστος στη συνείδηση του λαού, αλλά και επιζήμιος για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό.